

Fastlagssöndagen

Psalmer: 135, fastehäftet 86, 28, 45, fastehäftet 2

Texter: Ester 4:12-17, 1 Tim 2:1-7, **Joh 12:20-33**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi vill också se dig - och en dag ska vi få se dig sådan du är. Fram till dess, håll oss fasta vid din undervisning och gör oss uthålliga i din tjänst. Amen.

Evangeliet för idag återger en händelse på tisdagen i passionsveckan. Jesus ägnade dagarna till att undervisa på tempelplatsen. Några greker hade kommit till Filippus och begärt att få se Jesus. Filippus hade rådfrågat sig med Andreas innan de framförde deras önskan till Jesus. Vi får inte veta hur det gick. Men Jesu undervisning med anledning av deras önskan är en stor tröst och glädje för oss. Jesus förutsäger sin död och säger varför det sker. Han skulle bli upphöjd på korset för att göra djävulen maktlös och sedan dra alla till sig för att vi ska tillhöra honom. Inte bara några få greker skulle komma till honom utan en oräknelig mängd människor ur alla folk. Jesus gav sitt liv för att också vi ska tillhöra honom och leva med honom i hans rike. Jesu underbara budskap blev också bekräftat med en röst från himmelen för att vi inte ska tveka utan tro Jesu ord som Guds sanna ord till oss.

Stunden hade kommit då Människosonen skulle bli förhårligad. Jesus skulle nu utkämpa den strid han blivit sänd att utkämpa för vår skull. Denna strid hade kosmiskt omfång - nu skulle denna världens furste kastas ut. Denna kamp och seger har förkunnats ända sedan syndafallets dag. Då lovade Gud våra första föräldrar att det skulle komma en hjälte som skulle besegra djävulen. Kvinnans avkomling skulle söndertrampa ormens huvud. Han skulle göra om intet djävulens gärningar och befria alla människor från syndens och dödens makt - som härskar i världen och över alla människor genom Adams fall. Det skulle ske till ett högt pris och kosta Frälsaren hans blod. Ormen skulle hugga honom i hälen. Men genom hans blod är vi frälsta.

När en kämpe blir dödad så har han förlorat kampen. Här i världen finns det ingen stridsmakt som vinner seger genom att bli utslagen. Och eftersom det inte finns något som liknar den strid som nu skulle utkämpas så hämtar Jesus istället en liknelse från naturen för att åskådliggöra sin kamp och seger: *Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt.*

Jesus förutsäger här sin död. Lite längre fram förutsäger han också hur det ska ske. Han skulle bli upphöjd från jorden. Hans åhörare, somliga i alla fall, förstod vad han menade. De visste hur den romerska överheten avrättade fångar genom att upphöja dem på ett kors av trä. Men genom sin död skulle inte Jesus förlora eller fienderna segra. Inte heller skulle han, som de flesta, försvinna i glömska efter sin död. Genom sin död skulle Människosonen förhärligas. Han skulle kasta ut denna världens furste och vinna den seger som var utlovad ända sedan begynnelsen. Jesus Kristus hade kommit för att göra djävulens gärningar om intet. När han på korset säger ”det är fullbordat” så hade han gjort allt det som krävdes för att befria oss från djävulens, syndens och dödens makt.

Jesu död skulle bära rik frukt. Vad kan det betyda?

Under tre år gick Jesus omkring i främst Judeen och Galiléen och predikade evangeliet om Guds rike och gjorde gott mot alla. Han var sänd till de förlorade fåren av Israels hus. Men han samlade också några från hednafolken till sitt rike - en romersk officer, en kananeisk kvinna från trakten av Tyrus och Sidon och en samarisk kvinna. Och nu hade några greker kommit och velat se honom som de hört så mycket talas om. Med anledning av det gav Jesus denna undervisning. Den bild som framträder av Jesu verksamhet på jorden då några få hedningar samlas till Guds folk skulle ändras efter det att han blivit upphöjd på korset. Då skulle evangeliet gå ut i hela världen och genom evangeliet skulle han samla människor från alla folk och folkslag till sig. Hedningar i stora skaror skulle under hela den nytestamentliga tiden samlas till honom så att Guds folk blev oräkneliga som stjärnorna på himmelen, så som Gud lovat Abraham. Jesu död bar rik frukt – den rika frukten är alla vi som genom evangeliet tror på honom och för evigt ska leva med honom.

Kristi kors bär frukt också på ett annat sätt. Det motiverar oss att leva ett kristet liv. Sedan Jesus sagt att hans död ska bära rik frukt säger han: *Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som sätter sitt liv sist i den här världen ska bevara det till evigt liv. Om någon vill tjäna mig ska han följa mig, och där jag är ska också min tjänare vara. Om någon tjänar mig ska Fadern ära honom.*

Många älskar sitt liv på ett sådant sätt att de kommer att förlora det. De liknar den rike mannen som samlade i sina lador och sa till sin själ: *Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad.*²⁰ *Men Gud sade till honom: Din dåre, i natt ska din själ utkrävas av dig, och vem ska då få vad du har samlat ihop?*

Jesus berättade liknelsen om den rike dåren för att lära oss att livet inte handlar om att ha överflöd på ägodelar. Som Kristi efterföljare ska vi leva på ett annat

sätt och ha andra mål för våra liv. Vi ska leva ett nytt liv med Kristus och tjäna honom - inte våra egna begär. Ja, vi har dött bort från synden för att leva för Gud i Kristus, som vi lär oss i undervisningen om dopet. Målet för våra liv är inte att få överflöd på ägodelar utan att vara där Kristus är. Paulus skriver från sin fångenskap: *Vi har vårt medborgarskap i himmelen och därifrån väntar vi vår Herre Jesus Kristus som Frälsare. Han ska förvandla vår bräckliga kropp så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet.*

Vi lever inte för att få mer ägodelar eller bli ärade av människor. Vi är Kristi tjänare och söker den ära som kommer från Gud. Kristi kors ger kraft till sådant liv. Jesus utstod lidande för vår skull. Han var uppfylld av djup ångest och han utgöt sitt blod för oss. Han gjorde det för att befria oss från syndens och dödens makt. Åt alla dem som tror på honom har han gett rätt att bli Guds barn. I dopet har vi dött med honom. Vi har dött bort från synden för att leva för Gud i Kristus Jesus. Vi är inte längre syndens slavar utan Kristi tjänare och efterföljare. Ett liv under den gode Herdens ledning slutar med att vi får vara där han är, i Guds hus för evigt, så som den 23:e psalmen lär oss. Kristus har lovat att den som tjänar honom ska bli ärad av hans Fader. Om vi än måste lida för honom, som led och dog för oss, så gör vi det som måste göras och betraktar det som en nåd och en stor ära. Så skriver också Paulus: *För Kristi skull har ni fått nåd inte bara att tro på honom utan att också lida för hans skull.*

Att sätta sitt liv sist i den här världen handlar inte om självdestruktivitet på något sätt. Det är att leva som katekesen lär oss, att dagligen dö bort från synden och de köttliga begären. Det innebär också att vi inte döljer vår bekännelse för att komma undan hån och lidande. Även om vi förlorar vårt liv är det inte den största skada som kan ske. Det är faktiskt ingen skada alls för vår egen del. Paulus skriver: *För mig är livet Kristus och döden en vinst.* Den största skada vi kan orsaka oss själva är att vända Jesus ryggen och sätt ägodelar och människors gillande framför den ära som kommer från Gud. Att tro på Kristus och att tjäna honom är detsamma som att bevara sitt liv och vinna evigt liv. Jesus har sagt: *var trogen intill döden så ska jag ge dig livets krona.* Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du utstod lidande för vår skull och gav ditt liv för att frälsa oss. Gör oss nu till dina trogna tjänare. Verka i oss både vilja och gärning för att Guds goda vilja ska ske. Gör oss till dina frimodiga efterföljare som är beredda att gå genom lidande till härlighet. Bevara oss så att vi får vara där du är. Amen.